

ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ದುಃಖಪರಂಪರೆಗೆ ಈಡಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕಾಣಬಹುದು.

ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ನೆಲೆ: ತತ್ತ್ವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಉನ್ನತವಾಗಿರಲಿ, ಅವು ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಲೇ ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ, ಅನುಸರಣೆಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಗಳು ನಿತ್ಯಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟವಾಗಿ, ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಬೇರ್ಪಡದಂತೆ ಒಂದಾಗಬಲ್ಲ ವಿಧಾನಗಳು ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸಿತಿ, ಸ್ವಭಾವಗಳೂ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆ; ವಿಭಿನ್ನ ಅಭಿರುಚಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪುವಂತಹ, ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಜೀವನಕ್ರಮಗಳೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೂಪಿತವಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳೂ ತಮಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಅವಕಾಶ ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಂತು, ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶಾಲಭಾವನೆಯಿಂದ ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು; ಅವುಗಳ ಗುಣಧರ್ಮಗಳನ್ನರಿತು ನಮಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶಾಂತ ಬದುಕನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ತರಬೇತಿ ಕುಟುಂಬದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ವಿಭಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು. ದೇವಾಲಯ, ಹಬ್ಬ, ಉತ್ಸವಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇಂತಹ ತರಬೇತಿಗೆ ತಕ್ಕದಾದ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು, ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲವು.

ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ: ಅವಸರದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು; ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಮಯವೇ ಇಲ್ಲ, ನಗರಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಹಜ ಎನ್ನುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆತುರದ ಜೀವನಕ್ರಮ, ವೇಗದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ, ಮನಸ್ಸಿತಿ, ನೆಮ್ಮದಿಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸುವಂತಿದ್ದರೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಉಪಶಮನ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. 'ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಜನವೂ ನೀರವವೂ ಆದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ತೀವ್ರ

ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಯಾವಾತನು ಕಾಣುವನೋ, ಮತ್ತು ತೀವ್ರ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅರಣ್ಯದ ನೀರವ ನಿರ್ಜನತೆಗಳ ಅನುಭೂತಿ ಯಾವಾತನಿಗುಂಟಾಗುವುದೋ ಆತನೇ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯನು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು. (ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ಭಾಗ ೧, ಪು ೩೬) ಅಂತ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಶಾಂತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ಸದಾ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಸರ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಚಲಿತಗೊಳಿಸದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದದ್ದೆಂದರೆ ಸಂದರ್ಭ, ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಸೂತ್ರಗಳಿಂದ, ಧ್ಯಾನ ತರಗತಿಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೆ? ನಮ್ಮ ಒಟ್ಟು ಜೀವನಕ್ರಮವೇ ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿಗಳನ್ನು ಅರಸುವ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಚಲಿಸುವಂತಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ, ಚಟುವಟಿಕೆ, ಕುಟುಂಬ - ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಬಗೆಯ ಹೊಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ, ನಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಶಾಂತತೆ ನಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಾಗ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಬಹುದು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಗಿ ವಿಕಾಸವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಚಂಡ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೀವನ ವನ್ನು ಓದಿದರೆ ಅವರು ಅಷ್ಟೇ ಅದ್ಭುತವಾದ ಶಾಂತ ಜೀವಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ಕೋಪ, ಅಸೂಯೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಇತರ ಯಾವುದಾದರೂ ಹೀನಗುಣಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರ. ಯಾರು ಶಾಂತರೋ, ಕ್ಷಮಾಜೀವಿಗಳೋ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವರೋ, ಸಮತ್ವಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರೋ, ಅವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರು." (ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ಸಂ ೨, ಪು. ೨೪೧)

ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅದ ಕ್ಲಾಗ್ನಿ ಕಾಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಅವು ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಇವೆ; ಅದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ. ಪ್ರಚಂಡ ಅಲೆಗಳಿರುವ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಾಳನಾಕೆ ಛಿದ್ರವಾಗದಂತೆ, ಶಾಂತಸಮುದ್ರದ ನೀಲಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸಮತೋಲನದಿಂದ ಸಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸೋಣ: ಓಂ ಶಾಂತಿ: ಶಾಂತಿ: ಶಾಂತಿ: ! *

‘ವಿವೇಕಪ್ರಭ’ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪೋಷಕರು

ಶ್ರೀ ಗುಂಡಪ್ಪ ಹೆಚ್ .ಎಸ್.	ಬೆಂಗಳೂರು	ಶ್ರೀ ವಲ್ಲಿಶ್ ಎ.ಆರ್.	ಬೆಂಗಳೂರು	ಮಿಸ್. ಉಮಾ ಎಸ್.ಎನ್.	ಮೈಸೂರು
ಶ್ರೀ ವಿನಯ್	ಬೆಂಗಳೂರು	ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ	ಮೈಸೂರು	ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅನಂತ್	ಬೆಂಗಳೂರು
ಡಾ. ರಾವ್ ಜಿ.	ಬೆಂಗಳೂರು	ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜನ್ ಆರ್.	ಬೆಂಗಳೂರು	ಶ್ರೀಮತಿ ವಿನುತ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್	ಬೆಂಗಳೂರು
ಶ್ರೀ ಅನಂತ್ ಆರ್	ಬೆಂಗಳೂರು	ಮಿಸ್ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ ಬಿ.ಎಸ್.	ಬೆಂಗಳೂರು	ಶ್ರೀ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಕೆ.	ಮಣಿಪಾಲ